

• ГУМОРЕСКА

Хто нас зрозуміє

ЗАСТІЛЛЯ було чудовим. Хоч і не спромоглись ні на делікатеси, ні на заморські напої, ні на вишукані наїдки. Було все своє. Домашнє. І "три гички", що лились рікою, і картопелька, відвойована у колорадського жука, і пахучий духмяний шашлик з вгодованого кабанчика – спеціально закололи. І ще багато дечого. Впорались з усім тим досить швидко. За якихось два дні. Родичі – далекі й близькі, сусіди і просто знайомі. Та й то основний час пішов на процес приготування. А саме застілля стало чудотворним дійством гостинності. З розмахом. Все-таки уміємо, коли дуже захочемо!

Відгуляли. Відгули. Повеселились на славу. З важки-

ми головами повернулись в одноманітний безпросвіток буднів. І лише один проявив занепокоєння. "Як же вони тепер житимуть?" – бідкався сам до себе. – "Чим поповнятимуть запаси продуктів, витрачені на гучне застілля? Ажже овочі та картоплю градом вибило, від заморозків зав'язь на плодних деревах пригнічена, на рясний зернозбір теж годі сподіватися. Мабуть, не треба було мені прийти", – з гіркою на душі розмірковував заморський гість, котрий після довгих літ розлуки вирішив провідати на батьківщині своїх родичів та земляків.

Юрій ПРОКОПЕНКО.

Описки-самописки

АТЕСТАТ ПРІЛОСТІ.
КАЛИМОВІ ВИРОБИ.
МЕХАНІЗОВАНА КОЛОДА.
СОБАЧА ВУДКА.

Яків БРАНИЦЬКИЙ.
Дніпропетровська обл.

Мал. Анастасія МАГДИНИЧА.

• І СМІХ І ГРІХ

Вчені сини

Радіє батько і щаслива мати: приїхали сини відпочивати. Батько просить: "Хлопці, ви без діла не сидіть, порубати дрова допоможіть!" Історик мовив: "Я вам не кріпак". "А я, – біолог каже, – не ішак". "А я не робот, – фізик одказав". ... Ох і ученим світ сьогодні став.

Василь ДОМЧИН.
Житомирська обл.

Караоке

А в нас втіхи повні міхи,
Бо в державі злука:
Нині нею управляють
Лебідь, рак і щука.

• ПЕРЛЮКІЗМИ

Диктатуру не обирають!

Дехто починає розуміти, чого йому бракує, лише тоді, коли у нього вже все є.

Дехто коли й залишає слід на землі, то хіба для слідчих.

Дехто, деінде, подеколи ще звучить гордо!

Деякі народи заслуговують гарних правителів, а на виборах обирають собі поганих.

Диво не станеться, поки його не профінансувати.

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кропивницький.

Всяка всячина

ЖИВЕМО у вільній країні: хочеш – живи, хочеш – не живи.

ПАМ'ЯТКА. На стіні багатопверхівки прикріплена меморіальна дошка: "Тут з 1999 по 2019 рр. працював ліфт".

ПРОГНОЗ. Говорили, що незабаром потеплішає, а насправді – подорожчало.

КУЛЬТУРНІ НОВИНИ. Співаці Заборсклянській – сорок років. Виконується вперше.

ВИЩІЙ КЛАС. Після ДТП, під час якої "Запорожець" з'їхав з дороги у кювет і перевернувся, його власник тепер свій автомобіль гордо називає класним позашляховиком.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ. Ніщо так не освіжає почуття, як протяг вітру в голові.

Запитаннячка

* Чому зараз так багато тих, хто випливає на поверхню, тримаючи камінь за пазухом?

* Цікаво, а статистика знає, скільки чоловіків одружились при спробі ближче познайомитися з жінками?

• З ТОЧКИ ЗОРУ РЕЧЕЙ

КЛЮЧ:

– Наукових знань не маю, Але завжди щось відкриваю.

РОЗВІДНИЙ КЛЮЧ:

– Я мандрую від гайки до гайки І розводжуся без зайвої лайки.

Іван САВЛЮК.
Харківська обл.

Народні усмішки

Дружина лає чоловіка, який опівночі прийшов додому п'яний, мов чіп:

– І де тебе чорти носили? Ледь володаючи язиком, чоловік здивовано вигукує:
– Оп-па! Ти що, Зінула, теж їх бачила?!!!

Зустрілися двоє знайомих, які давно не бачились.

– А ти, як і раніше, любиш на природі сімейний відпочинок влаштувати? Тим паче, що ви, кажуть, навіть дачу купили.

– Та тепер нам не до сімейного відпочинку, бо доводиться ж на дачу їздити.

– Куме, мені потрібна твоя підмога.

– Яка?
– Треба, щоб ти пішов зі мною на одну ділову зустріч.

– Навіщо?
– Розумієш, я потрапив у дурне становище. Знайшов оголошення, що продається така сокира, яку давно хотів купити. Зателефонував, домовився про зустріч. А зараз оце думаю: я прийду сам з грошима, а незнайомий мужик – із сокирою...

Кожен сантехнік, який приходив до вас щось полагодити, завжди розумніший попереднього. Бо зазвичай він обов'язково зауважить: "І який телепень зробив вам цю халтуру?!"

• БУВАЛЬЩИНА

Ребро Адама

– А де ще одне твоє ребро? – то були перші слова, з якими на світі з'явилася Єва.

– Дорогенька, я тобі зараз все поясню. У Творця не знайшлося матеріалу, й він створив тебе з мого ребра.

Вона стояла перед ним – божественне створіння – й дивилася на нього божественним поглядом.

– Як так і знала, що ти витрачаєш свої ребра на інших жінок!

Так почалося на Землі сімейне життя.

Фелікс КРИВІН.
м. Ужгород.

• З ІСПАНЬСЬКОГО ГУМОРУ

За призначенням

ЛУЇСУ зробили операцію на серці, але оклигав він швидко.

При черговому огляді Луїсе лікар сказав, що серце в того – як у двадцятилітнього парубка.

Луїс прийшов додому щасливий і одразу ж кинувся палко цілувати дружину.

– Любий, – знічено відхилилася вона, – наскільки мені відомо, людям із хворим серцем секс протипоказаний.

– Дорогенька, лікар сказав, що в мене серце, як у двадцятирічного молодика.

– Ти певен, що це так? – засумнівалася дружина. – А він, бува, не якийсь там шарлатан? Чи, може, то ти сам таке вигадуєш, бо дуже тягне до любові.

– Із усього, що ти оце сказала, правдиве тільки одне: мене дуже тягне до тебе, моя мила!

– Не знаю, не знаю, Луїсе... Мені це здається просто неймовірним: щойно пройшла операція на серці, і – гоп! – секс!.. Повірю тільки тоді, коли твій лікар напише, що це можливе, і підпишеться! Інакше не наважусь...

Луїс скочив у авто і подався прямо до кардіохірургії. Виклав лікарів свою проблему. Той розсміявся, уз'яв ручку і написав кілька рядочків. А по тому спитав:

– Кому це адресувати, Луїсе?

– Ні, не конкретизуйте імені, лікарю. Зазначте лише: "Для користування за призначенням".

Хосе ДЕЛГАДО.
(Переклад Віталія РАДЧУКА).

– Ні, маневр!

– Удар!

– Маневр!

Дисертант ударив.

Опонент не встиг зманеврувати.

Вчена рада одноставно проголосувала за надання дисертантові звання кандидата.

...Університет оголосив конкурс на заміщення вакансії опонента.

Андрій КРИЖАНІВСЬКИЙ.

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДИЯ

ë ï †

Мов космодром,
Гуркоче автострада,
Сучасних міст вражаюча громада
Хизується під небом електрично.
Пахне бузками,
Ранок зозулились...

Іван НИЗОВИЙ.
(З поетичної збірки).

Пригнічені акації
Бетонними громадами,
Плоди урбанізації
Гуркочуть автострадами.

Від шуму місто крається,
Асфальтом гумо-шиниться,
Автобусно-трамвайється
Й тролейбусно-машиниться.

Мені немила вулиця,
Піти до лісу хочеться,
Де ранок вже зозулились
Й сороко-білобочиться.

"А що ж від цього зміниться? –
Читач спита здивується.
Мій дух осоловіниться –
І пісня забудується!

Віталій НЕМЧЕНКО.

Мал. Анастасія ВАСИЛЕНКА.

- Дивно... Чого це ковбаса не пахне?
- А в нас запах виробляється в іншому цеху.

РЕАЛІЗМИ

Хочеться жити чесно, але зарплата не дозволяє.

Те, що жити стало краще, відчують лише ті, кому й раніше жилося непогано.

Із сиром у роті не каркають.
Правду кажучи, ліпше її не казати.

Знав міру, але не знав, як її дотримуватися.
На ногах стояв твердо, але на хибному шляху.

Борис РЕВЧУН.
м. Кропивницький.

СЛОВНИК-ЖАРТІВНИК

Гребінка – байдарочниця.

Жменя – педаль.

Молочай – чай з молоком.

Наклепник – молоток для клепання.

Хорей – керівник хору.
Петро ЛЯШЕНКО.

Маленькі хитрощі

Ви страждаєте від головного болю? Радимо вам намазати скроні голови хвойним ароматичним маслом. Завдяки його пахощам ви будете страждати, наче у хвойному лісі.

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

